

се, че сливенското възстание зависѣло отъ общия планъ на действие и било опредѣлено за 1 май. Априлското възстание се обяви на 20 априль. Сливенското бѣ обявено за 3 май. Но зла орисъ — необикновена снѣжна виелица въ балкана му пресѣче пжтя, и хората, които бѣха излѣзли въ планината, начело съ Стоилъ воевода, бѣха избити по снѣжнитѣ дири на 11 май 1876 год.

Брата на Таня не можалъ да стигне до Сливенъ. Изъ пжтя той билъ нападнатъ и убитъ при с. Дорово — Еленско.

Срѣдствата за пролѣтната чета на Таня воевода трѣбвало да се събератъ въ Крайова и Турно-Могурели. Но тия срѣдства били много оскъдни. За целъта Таню организиралъ и извършилъ смѣлия и хайдушки обиръ на пощата между Турно-Могурели и Александрия презъ априль 1876 г. Сумитѣ повѣрилъ на единъ революционеръ да купи оржжие, но последниятъ задигналъ паритѣ, забѣгналъ въ Бѣлградъ и изчезналъ.

И все пакъ воеводата не се отчаялъ. Той организиралъ 18—20 четници, повечето сливенци и на 19 априль билъ готовъ да мине Дунава. Но по нареждане на Обретенова, четата трѣбвало да мине Дунава на 16 май. На уречената дата Таню воевода преминава Дунава съ своята малка чета подъ Тутраканъ, между Русе и Силистра, близо до селата Български Кусуй и Спаничево. Отъ тукъ започва кървавата епопея на решителния и младъ воевода, подвигътъ на една неравна борба. Властѣта, известена за възможни минавания на Дунава по тия мѣста обезоржава мѣстното население и струпва голѣми войскови части. Четата прониква презъ лагеритѣ и се отзовава при Декили Ташъ — Варненско. Привършената храна на четниците станала причина да се узнае дирята на четата. Тя била усилено преследвана по направление къмъ Разградъ. Успѣва да мине р. Русенски Ломъ при с. Турлакъ и навлиза въ гората между Хидаръ и Попово. Насочва пжтя си къмъ сливенския балканъ, но многобройната турска орда обгражда четата въ тая гора. Посрѣдъ неравенъ бой голѣма часть отъ четниците падатъ убити. Упоритиятъ воевода съ малцината четници, останалъ безъ храна, пробива кордона на неприятеля и достига до селото Драпларъ, дето последва нова обсада. Въ отчаяния бой съ голѣмата потеря Таню воевода пада убитъ. Повечето отъ четниците били избити, а по-голѣмата часть отъ останалитѣ живи били заловени, предадени на сждъ въ Русе и избесени. Четата била унищожена. Таню воевода билъ обезглавенъ и главата